

Pest, december 5. 1862.

K573/1165.

Kedves barátom!

Közelebbi levelemre (arra, melyben a "Kuvorú" elvő
számára verset kérek írted) nem volt ugyan
frükkög azonnal válaszolnod. De horkápotvair
már a te régi jó kova termékedhez, "Kín"
te felelek, hogy bajod van, azért kérsz a
választ. Pedig most újabb kéressel fordulok
hozzád, melynek teljesítése nagyon is az
egészségtől és kedélyed jó hangulatától függ.

A Kisfaludy-társaság közelebbi ítéle,
se are csapda fejembek, hogy a febr. 6-án
tartandó Köszgyűlésre előadásokról és elvő
adókról gondoskodjan. Ezt a provinciát
mely te nyereséggel se nagy dicővőséggel
nem jät, nem igen irámely vállalkás az
emberek, és én már felig kétségbe eszem,
hogy nem leszek képes három - négy munkát
őrevarázslati, a mivel becsületes vállalkás,
vagy legalább kudarokat ne. A társaság
tagjainak legnagyobb része olyan, mely
már nem dolgozik semmit, vagy aesthetica,
mely epen nem: a pestiek önkéntesek
ha csak fel is merem próbálni őket. Így áll,
postban fűhöz fűhöz kell kapnom: és te is
ily merő fűszál gyanánt jöttél efen,
bő, volna tudom, hogy már csak az em,
litéssel is kettemestemül xavartak. Ugy
ittened, hogy az idei gyűlésben ne arak
decsjenek jól, kiket tavaly már látott és
hallott a közönség. De meg én rézkentől
- ha rámpakad a keskenység, kiadás &c.
teljes képtelen volna akkorra valamit önként
abdálni. Jókai az idén nem vállalkozik,
már se, senki se a tavalyiakból: ijerők,
rőt kell gondoskodnom.

Átírt, édes Miksa, ne haragudj, ha
arra a gondolatra jöttem, hogy az idén téged
is bele vonjalak a credóba. Nem kívánám,
hogy nagy munkát késsz: de igen jól esne,
ha megigérned, hogy valami oda-féle tárgy
költeményre megírvendertess, a minnek ha
előadására személyesen itt lehetnél, az leg-
jobb volna. De ha ez előbbiről ~~##~~ nem vállal,
korhatnál is: íme, gondoskodtam, hogy
ne fogj megint Toldyt. Beszéltem Székely-
val, s ő azt mondja, eppesse írjam meg az
ő nevében: maig sajnálja hogy Katinóczy ő,
dátát nem ő olvasta fel, s így érzi, mintha
az akkori mulaosza'sért satisfacióval tart,
szornék neked. Íkeni tehát is kér: írj ezen
alkalomra egy keneteljes órai költeményt,
olyat, a mit egy ősz fejű superintendens nek
illő elolvasni nyilvánosan: s ő úgy fogja
olvasni, a mint csak isten tudnia adta,
Mert azóta is mind letken hozzá, hogy neki
nem a te költeményed olvasása jött a R.
ünnepe. "Ma mondta ezt így, mikor vele
látattam a Dunaparton, és én leültem meg,
írni neked.

Moft már, édes barátom, légy szíves eni,
gen aronnat tudósítani, remélhetem - e kérésem
foganatját. A határ idő nem nagyon szoros:
egy jobb óra dában megesimálhatod. De neked
határozott ígéret kellene, hogy ez egyre leg
lább rábírhassam.

Különben megvagyunk - de jó roszul. La,
exit, 24 napi szünet után, leg nagy megint

killette a hideg, ma már jobban van, ta-
lán megfordul. Tulsát az orbáncz
környékezi, de még fel van, s reményli
hogy nem fogja nagyon elő. Az anyjok,
mióta Skatontárol hazajött, legegész,
ségeb köztünk, és ez nagy szerencse,
mert mi tenne kelőhünk, ha ő is beteg
votna. En a szokott bajommal vesző

döm.
A "Körvön" előfizetői is megint,
dültak — elég gyéren nyftanig: De viz,
tatnak a practicusabb emberek, hogy
exertán jö a — dandárja. Majd meg
látsuk.

Hát ti hogy vátok? Csókolom
a Kedves "Komátskán" kezét, tegező
pedig agymötekek egy roppantánál
(ha bírnám)

Szerető barátod
Aranyfánó

U. i. Kedves egérségedre kívánom
a "szereii" "ismerettyüt!" Lárod
en mindent tudok: tudom azt is,
mily jól mulattál sub titulo: "Isme-
rettyü." Prodit!

X